

turligvis blev dette Lovforslag begravet i et Udvalg. Det blev paa ny fremsat i Samlingen 1889—90, men med den bemærkelsesværdige Ændring, at det offentlige Tilskud straks og alene skulde ydes af de kommunale Kasser, og nu kun med en Fjerdedel af Kassernes samlede Medlemsbidrag, men til Gengæld med 1½ Kr. aarlig pr. Medlem. Altsaa da havde det vundet yderligere Fodfæste, at dansk Sygekassebevægelse var en rent kommunal Op-gave. Men ogsaa dette Lovforslag druknede i et Udvalg. Det var jo ikke i Almindelighed gaaet op for Rigsdagens Medlemmer, hvor daarlige Kaarene var for Lønarbejdere i Almindelighed og for de private Sygekassers Medlemmer i Særdeleshed. Men det var i øvrigt i denne Rigsdagssamling, at det bemærkelsesværdige skete, at Venstremanden, Landstingsmand, Gaardejer P. Pedersen, Oppesundby, stod frem i det andet Ting og besværede sig over, at der manglede en Paragraf i Lovforslaget, der skulde lyde saaledes: Denne Lov gælder ikke for Frederiksborg Amt. Han havde den besynderlige Opfattelse, at der i Frederiksborg Amt ikke var Brug for nogen Sygekasselov, og denne Slutning drog han ud fra dette, at man den Gang havde vederlagsfri Sygehusbehandling i Amtet. Selvfølgelig drejede Sygekasseloven sig om langt mere og andet end Sygebehandlingen alene, hvad P. Pedersen imidlertid ikke kunde forstaa.

I Samlingen 1890—91 blev saa Regeringsforslaget atter forelagt, denne Gang lydende paa et Tilskud af Statskassen paa en Fjerdedel af Medlemsbidraget, medens der som Kommunitilskud blev fastholdt de i den foregaaende Samling foreslaaede 1½ Kr. pr. Medlem. Lovforslaget havde den besynderlige Tilføjelse, at naar der ved Lov paalagdes en Ølskat eller en forhøjet Brændevinsafgift, skulde begge Tilskuddene til Sygekasserne afholdes af Indtægterne af disse to Love. Men lad mig tilføje til Venstres Ros, at Højres Kneb at koble Sygekasseloven sammen med en Øl- og Brændevinsskat med Foragt blev afvist af Venstre; navnlig Chresten Berg gik overmaade stærkt mod denne Sammenkobling, og i den Tale, han i den Anledning holdt, gjorde han ogsaa op med den Forskel, der var paa Regeringens Syn paa Tilskuddet til Sygekasserne og dens urimelige Flothed, hvor det gjaldt Tilskud til Militærvæsenet. Det lykkedes heller ikke i denne tredje Samling at faa Lovforslaget vedtaget. Men i den fjerde Samling fik vi endelig den første Lov om anerkendte Sygekasser, Loven af 12. April 1892.

Og hvad bød saa denne Lov af 1892? Ja, den bød de 2 Kr. aarligt pr. Medlem, som Venstre nu vil skruer Beløbet ned til. Den fastsatte et aarligt Tilskud fra Statskassen paa 500 000 Kr. Beløbet skulde fordeles i Forhold baade til Medlemstallet og til Medlemsbidraget, og det var fastsat, at det ikke maatte være over 2 Kr. aarligt pr. Medlem og ikke over en Femtedel aarligt af Medlemsbidraget. Men vi ser altsaa, at det, som Regeringen nu foreslaar, 2 Kr. aarligt pr. Medlem, er det samme, som blev vedtaget under en Højreregering i 1892. Ganske uanset de siden da forandrede Pengeforhold søger Venstre nu paa dette Omraade at skruer den sociale Lovgivning 35 Aar tilbage i Tiden.

Der blev saa nogle Aar efter, i Samlingen 1908—09, af Socialdemokratiet indbragt et Lovforslag angaaende Sygepleje og Forandringer i Sygekasseloven. Det var P. Knudsen, der forelagde dette Lovforslag, som i Hovedtrækkene gik ud paa en fuldstændig vederlagsfri Behandling af alle ubemidlede syge, saavel i Hjem som paa Sygehus; endvidere skulde der, naturligvis efter Trangsattest, ydes Dagpengehjælp fra det offentlige Side, men uden Fattighjælps Virkning. Dette Lovforslag passede naturligvis heller ikke dette Tings Flertal, hvorfor det blev gentaget i Samlingen 1909—10. Men i denne Samling blev der ogsaa fra Venstres Side fremsat Forslag til Ændringer, nemlig af Sigurd Berg, Hegelund-Lange og Carl Hansen, Vordingborg. I dette Lovforslag foreslaas virkelig det aarlige Tilskud allerede den Gang forhøjet til 2 Kr. 50 Ø., dog med en ganske ringe Nedgang i Tilskuddet til Medlemsbidraget fra en Femtedel til en Syvendel, som i Praksis havde en overmaade ringe økonomisk Betydning. Men det er bemærkelsesværdigt, at Venstre ved Sigurd Berg allerede i 1909 var klar over, at de 2 Kr. var et meget for ringe Tilskud fra det offentlige Side, og derfor foreslog det forhøjet til 2 Kr. 50 Ø. Nu var Forholdet det, at Indenrigsministeriet paa det Tidspunkt havde paabegyndt Arbejdet paa en Revision af hele Sygekasselovgivningen, saa hverken Sigurd Bergs eller Socialdemokratiets Lovforslag blev fremmet.

Derimod stillede Venstres Regering ved Jensen-Sønderup i Samlingen 1912—13 et Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser, hvilket efter Behandling i 1913—14 og 1914—15 resulterede i Sygekasseloven af 10. Maj 1915, der i øvrigt — det maa erindres — viste den Kursændring, at medens man efter den danske Sygekasse-